

3 США і НАТО мають діяти на випередження, щоби стримати Росію, — вважає колишній спецпредставник Держдепу США у справах України Курт Волкер

4 Проблеми з безперебійним забезпеченням людей якісною водою на прифронтовій Донеччині не ті, що їх вигадує гібридна пропаганда

6 Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про громадянство України» щодо спрощеного набуття громадянства України окремими категоріями осіб»



ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 15 СІЧНЯ 2022 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№8 (7129)

ЦИТАТА ДНЯ

ФАТІХ БІРОЛЬ:



«На європейських газових ринках наявна сильна напруга через поведінку Росії. Дефіцит у сховищах ЄС багато в чому пов'язаний із Газпромом».

Глава Міжнародного енергетичного агентства про причини нестачі газу й високої ціни на нього для європейських споживачів

Чиї вуха стирчать за хакерською атакою?

БЕЗПЕКА. «Дані українців у безпеці, оскільки постраждала працездатність сайтів, а не реєстрів. Застосунок «Дія» працює стабільно», — відреагував на масовану хакерську атаку проти українських урядових сайтів (МОН, МЗС, Мінспорту, Міненерго, Мінагрополітики, Мінветеранів, Міндовкілля, ДСНС та Держказначейства, ВРП, ВС) віцепрем'єр-міністр — міністр цифрової трансформації Михайло Федоров. Цю інформацію підтвердили в СБУ і Держспецзв'язку. Частина сайтів відключили адміністратори для локалізації та кіберрозслідування.

Атака сталася в ніч з 13 на 14 січня. Зловмисники на головних сторінках цих сайтів розмістили повідомлення провокаційного характеру російською, українською та польською мовами. Це нашоветує експертів на російський слід. Адже саме Кремль давно робить спроби посварити Україну й Польщу на історичному ґрунті. І спроби ці були й залишаються примітивними і недолугими.

«Ми збираємося мобілізувати всі ресурси, щоб допомогти Україні впоратися із цією кібератакою», — відреагував високий представник ЄС із питань закордонних справ і політики безпеки Жозеп Боррель.

ЦИФРА ДНЯ

70 000

українців отримали бустерну дозу вакцини проти COVID-19 з початку її запровадження

«Січ-2-30» успішно працює на орбіті Землі



Фото з сайту dw.com

СТАРТ ЗА ГРАФІКОМ. Це модифікований варіант супутника «Січ-2». У космос його доставила ракета-носіє Falcon 9 виробництва компанії SpaceX із бази ВПС США на мисі Канаверал

Триває передплата на II півріччя 2022 року. Передплату приймають усі відділення поштового зв'язку. Також її можна оформити на сайті: ДП «Преса» www.presa.ua та ПАТ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua

Газета для тих, хто приймає рішення



✓ ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

✓ ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

Передплатний індекс **61035**
Соціальний передплатний індекс **40227**

✓ ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

✓ КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів

для інших передплатників та підприємств і організацій

На 1 місяць	40 грн	70 грн
На 3 місяці	120 грн	210 грн
На 6 місяців	240 грн	420 грн

✓ **УВАГА!** Послуга за приймання передплати на 2022 рік — безкоштовна.



4 820103 080053

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на **17 січня 2022 року**

USD 27.9514 за 1 долар США	EUR 31.989 за 1 євро	RUB 3.6434 / AU 50895.59 за 10 рублів	AG 640.73 за 1 трійську унцію	PT 27319.98	PD 52420.34
--------------------------------------	--------------------------------	---	---	--------------------	--------------------

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Агресія і нахабство РФ нашкоджувалися на опір Заходу

ГЕОПОЛІТИКА. Інтенсивне дипломатичне спілкування Москви і Вашингтона не дало конкретних результатів. Тепер столиці візьмуть паузу для обмірковування подальших дій

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Тижневий дипломатичний марафон, на якому США, НАТО і Росія намагалися знайти спільний знаменник для ультимативних безпекових вимог Москви, завершено. Російські й західні дипломати спілкувалися в різних форматах у Женеві, Брюсселі та Відні. Проте скрізь російські урядовці почули одну відповідь: НАТО й США можуть обговорювати питання безпеки з Москвою, але за жодних обставин не зрадіть основоположного принципу Альянсу про право кожної держави на вступ до організації. Тому головна вимога Кремля про «залізобетонні й куленепробивні» гарантії того, що «Україна ніколи не стане членом НАТО», не може бути переговорною позицією.

Ультиматум — ознака страху

Цю тезу російські переговірники почули від першої заступниці держсекретаря США Венді Шерман, Генсека НАТО Єнса Столтенберга і міністра закордонних справ Польщі Збігнева

Рау, чинного голови ОБСЄ. Західні дипломати зазначають, що хоч тижневі переговори з Кремлем були потрібними й важливими, вони не дали головного — зниження напруги і деескалації на українському кордоні, біля якого брязкають зброєю майже 100 тисяч російських солдатів.

Як заявив на засіданні Військового комітету НАТО, яке відбулося після засідання Ради НАТО — Росія, адмірал Роб Бауер, зустрічі з російськими урядовцями та військовими «не дали жодного поліпшення ситуації на українсько-російському кордоні. Ситуація залишається напруженою». Адмірал нагадав, що допомога зброєю, яку отримує Україна, надходить від окремих країн-членів Альянсу, НАТО її не координує.

«Північноатлантичний альянс співпрацює зі своїм партнером Україною лише в межах ухвалених програм зі зміцнення спроможностей та стійкості до потенційних загроз», — нагадав Роб Бауер.

Загрозу російського вторгнення в Україну на Заході сприймають дуже серйозно. І навіть завжди незворушному і стриманому Генсекові НАТО Столтенбергу було важко приховати

стривоженість і занепокоєність, коли він вийшов до журналістів після чотиригодинного спілкування з російською делегацією.

Але Україну, яка вже восьмий рік живе у стані війни з Росією, підступність Кремля не здивуєш. Як сказав головнокомандувач ЗСУ генерал-лейтенант Валерій Залужний, який узяв участь у засіданні Військового комітету НАТО, Росія не змирилася з європейським вибором українського народу, продовжує агресію проти України й нарощує свою військову присутність навколо кордону. Він запевнив партнерів у НАТО, що «наші Збройні сили разом з усією українською нацією готові діяти за будь-яких сценаріїв розвитку ситуації. Загроза нового етапу збройної агресії Росії поряд з її ультиматумом Заходу потребують комплексної й консолідованої відповіді, що ґрунтується на непорушних цінностях демократичного світу».

НАТО свою справу знає

Незадовільним для російської дипломатії назвав наш міністр закордонних справ Дмитро Кулеба тиждень переговорів Мо-

скви із Заходом. На його переконання, єдиним способом для росіян підтвердити, що вони не мають намірів розв'язувати проблеми силовим шляхом, залишається продовження дискусії в усталених форматах, зокрема в ОБСЄ. Він нагадав, що, згідно з основоположними документами ОБСЄ, Російська Федерація зобов'язалася «не розглядати будь-яку частину регіону ОБСЄ як сферу свого впливу».

Проте в Москві вже заявляють, що не вбачають підстав для проведення нового раунду переговорів зі США про гарантії безпеки найближчим часом. «Це неможливо на сьогодні, тому що за ключовими елементами США та їхні союзники фактично кажуть нам «ні». А там, де вони кажуть «так, далі обговорюватимемо», ми зазначаємо, що за всієї важливості й серйозності цих сюжетів вони вторинні щодо нерозширення НАТО», — сказав заступник глави МЗС РФ Сергій Рябков. За його словами, у нього немає впевненості, що із Заходом вдасться домовитися.

Нервово відреагували у Кремлі й на ініціативу групи американських сенаторів-демократів,

які запропонували проєкт нових санкцій проти Росії. Ці санкції мають зачепити президента РФ Володимира Путіна, главу російського МЗС Сергія Лаврова, інших топурядовців Росії, членів їхніх родин, яких російські чиновники, попри їхню ненависть та страх перед «загрозливим» НАТО, дуже любляють відправляти на навчання, відпочинок і проживання у країни-члени Альянсу. Речник господаря Кремля Дмитро Песков заявив, що запровадження санкцій «проти глави держави і проти глави Росії» — надзвичайний захід, який можна порівняти з розривом відносин. «Що готова робити Росія? Росія завжди готова і робитиме те, що найкраще відповідає інтересам нашої країни», — по-імперськи самовпевнено додав Песков.

Найближчими тижнями в Москві та Вашингтоні уважно вивчатимуть підсумки дипломатичного марафону, щоб розробити подальший план дій. Однак схоже, що Кремль не збирається відмовлятися від мови ультиматумів та погроз і не надто налаштований на пошук компромісів. Принаймні він прагне зберегти хорошу міну з поганою грою.

«Січ-2-30» успішно працює на орбіті Землі

«Січ-2-30» забезпечить Україні доступ до інформації, якою вона не мала останні десять років, переконаний головний конструктор — начальник проєктно-конструкторського бюро космічних апаратів, систем вимірювань і телекомунікацій КБ «Південне» Костянтин Білоусов. Апарат призначено для отримання цифрових зображень поверхні нашої планети. Вони стануть у пригоді в землекористуванні, сільському та лісовому господарстві, картографії, для контролю водних ресурсів, моніторингу надзвичайних ситуацій і стихійних лих, у галузі безпеки і оборони, для виявлення протиправної діяльності. Супутник відстежуватиме основні параметри нейтральних і заряджених частинок йоносфери Землі й вимірюватиме дози накопичувальної радіації космічного випромінювання. «Січ-2-30» буде залучений до участі у програмі Європейського Союзу зі спостереження за Землею Copernicus.

Стійкий зв'язок з апаратом встановили фахівці Національного центру управління та випробувань космічних засобів поблизу м. Дунаївці на Хмельниччині. Він підтвердив роботу всіх бортових систем у штатному режимі.

У режимі реального часу за запуском нашого другого супутника з Офісу глави держави стежили Президент Володимир Зеленський, Секретар Ради національної безпеки і оборони Олексій Данилов, перший віцепрезидент Національної академії наук України Володимир Горбулін, начальник Національного центру управління та випробувань космічних засобів Володимир Присяжний.

«Це початок нової фази космічної програми нашої держави. Завдяки українському супутнику «Січ-2-30» ми отримуватимемо інформацію не тільки від наших партнерів, а й власну, що дуже важливо», — цитує прес-служба ОПУ слова Президента.

Цієї події країна чекала 11 років. І це справді нова ера в запуску супутників українського виробництва. Фахівці сподіваються, що це лише перший з восьми супутників, що їх буде виготовлено в межах стратегічної програми, яка чекає затвердження Верховною Радою.

Космічний апарат «Січ-2-30» розробило та виготовило ДП «Конструкторське бюро «Південне» ім. М.К. Янгеля» разом з українськими підприємствами «Хартрон-Аркос ЛТД» (Харків), «НВП «Хартрон-Юком» (Запоріжжя), «Захист і автоматизація об'єктів НДІРВ» (Харків), КБ «Арсенал» (Київ), Державне науково-дослідне підприємство «Конекс» (Львів), Львівський центр Інституту космічних досліджень НАН України та НКА України, ДП ВО «Київприлад».

Київ і Баку знаходять спільний знаменник

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

СТРАТЕГІЧНЕ ПАРТНЕРСТВО. Візит Президента Азербайджанської Республіки Ільхама Алієва до Києва Президент України Володимир Зеленський назвав змістовним, конструктивним, а ще особливим і знаковим, оскільки відбувається напередодні 30-річчя встановлення між державами дипломатичних відносин (відзначатимемо 6 лютого).

«Підсумки візиту якісно наповнюють стратегічне партнерство між нами у політичній, економічній та безпековій площинах. У спільній декларації ми закріпили готовність надавати обопільну підтримку суверенітету, територіальній цілісності наших держав у міжнародно визнаних кордонах, спільно протидіяти гібридним загрозам, прагнення забезпечити мир і стабільність у Чорноморсько-Каспійському регіоні та за його межами. Наші країни єдині в багатьох питаннях глобального й регіонального вимірів», — заявив глава нашої держави за підсумками двосторонніх переговорів.

Було докладно обговорено всі напрями співпраці та всі можливості для її посилення.

«Підписано шість двосторонніх документів про співпрацю в сільському господарстві, енергетиці, торгівлі. Їхня реалізація посилить продовольчу, енергетичну безпеку країн, спростить інвестиційну діяльність (очікується зростання обсягів взаємних інвестицій), збільшить кіль-



У присутності президентів України та Азербайджану Володимира Зеленського та Ільхама Алієва підписано шість двосторонніх документів про співпрацю

кість двосторонніх масштабних інфраструктурних проєктів і двосторонній товарообіг. Останній не знизився попри ситуацію з коронавірусом. Уперше за останні сім років він сягнув рекордних показників — майже мільярда доларів США. Нова амбітна мета, яку поставлено, — до 2024 року збільшити вдвічі обсяг двосторонньої торгівлі», — підкреслив він.

Президент запросив азербайджанський бізнес до активної участі у приватиза-

ції в Україні. Володимир Зеленський та Ільхам Алієв домовилися в першій половині 2022 року провести засідання спільної міжурядової комісії з економічної співпраці, зокрема з розвитку партнерства в енергетиці. Наступним кроком стане організація засідання Ради президентів країн.

«Обговорили розвиток транзитного потенціалу (йдеться про активізацію міжнародних автомобільних і залізничних перевезень) і ство-

рення відповідної сучасної інфраструктури», — розповів Володимир Зеленський.

Ільхам Алієв зазначив, що коли йдеться про відносини України з Азербайджаном, то йдеться про міцну дружбу і дуже багато можливостей.

«Особливо це стосується політичного діалогу протягом останніх місяців. Ми надаємо великої ваги відносинам з Україною. Вони перспективні й неодмінно мають розвиватися», — резюмував Ільхам Алієв.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Останній тиждень виявився доволі насиченим з огляду на три раунди переговорів з росіянами у форматах США — РФ, Ради НАТО — Росія та постійної ради ОБСЄ. Сполучені Штати і Європа намагаються вгамувати Кремль, який зосередив понад сотисячний контингент на кордонах з Україною та замість деескалації лише посилив напруження, заявивши про початок бойових навчань.

Поки що заяви сторін за підсумками зустрічей не вказують на те, що Росія прагне тієї самої дипломатії, що й Захід. Однак чи означає це, що будь-які переговори з росіянами марні? Про це розповів в ексклюзивному інтерв'ю Укрінформу у Вашингтоні американський дипломат експосол США при НАТО, колишній спецпредставник США з питань України Курт Волкер.

Путіну потрібна лише формальна відмова його пропозиціям

— США і НАТО наполягають на продовженні дипломатії з Росією для досягнення деескалації. Однак РФ розгортає масштабні навчання з бойовими стрільбами й танками біля кордонів України. На вашу думку, наскільки успішно можна вважати таку дипломатію?

— Насамперед я вважаю це необхідним. Нам потрібно чітко донести росіянам, що те, чим вони займаються, неприйнятне, що ми готові до діалогу та дипломатії, що ніхто не загрожує Росії. Ні Україна, ні НАТО не становлять загрози для Росії. І ми хочемо, щоб вони поважали верховенство права, суверенітет інших держав у Європі. Погрози та нападки на інші країни неприйнятні. Тож важливо комунікувати про це дипломатичними каналами та бути відкритими до діалогу. Тому підтримую те, що робить адміністрація президента Байдена.

Однак попри це все відбувається так, як задумав Путін. Він посилює свою військову присутність, висуває вимоги Сполученим Штатам і НАТО, які — він знає — неприйнятні, й усвідомлює, що ми на це не погодимося.

Отже, єдиний резон, чому він так робить, — щоб отримати відмову Заходу. Він очікував перед тим, як поїхати до Женеви, Брюсселя, що їм скажуть «ні». І тоді Путін може використати цю відмову як привід, мовляв, оскільки інтереси Росії у галузі безпеки було проігноровано, в нас немає вибору, тож ми маємо брати все у свої руки. Тому, як на мене, саме такий сценарій досі вірогідний.

Думаю, що Путін цинічно використовує цей дипломатичний процес для підступного задуму. Ми на Заході змушуємо себе серйозно ставитися до дипломатії та виявляти щирі старання, але думаю, що наші очікування стосовно підсумків переговорів з росіянами мають бути дуже невисокими.

Слід діяти на випередження

— З огляду на ваш дипломатичний досвід, який розвиток подій слід очікувати після завершення трьох раундів переговорів з росіянами цього тижня?

— Передусім, на мою думку, Путін і Росія висловлять своє розчарування тим, що їхні інтереси безпеки було проігноровано. Вони наполягатимуть, що вимоги,



Колишній спецпредставник США з питань України Курт Волкер: «США і НАТО повинні діяти на випередження, щоб стримати Росію»

які вони висунули, все-таки мають виконати.

Думаю, після цього вже наступного тижня можуть докласти зусиль для продовження дискусій. Поки що нічого не заплановано, але можу уявити, що у плани внесуть щось на кшталт останнього шансу. І тоді, я б сказав, до середини лютого можна очікувати, що Путін вдасться до певних дій.

— Які дії маєте на увазі?

— Росіяни хочуть мати змогу провести військову операцію на мерзлій землі й завершити її до того, як земля відтане. Тож у них є вікно, в якому вони можуть діяти, робити те, що збираються, а потім мати змогу вести переговори.

Маю такі очікування, і через це закликаю США й НАТО вжити заходів на випередження. Настав час для посилення підтримки України, проведення навчань, забезпечення обладнанням. Саме зараз час вводити санкції, доки Росія не відведе свої війська. Ми повинні зробити все це сьогодні, а не чекати, доки Росія вторгнеться, а потім робити це постфактум. Ми хочемо запобігти — ми повинні мати таке бажання — новому вторгненню, а не чекати, коли це станеться.

— Однак адміністрація США й надалі заявляє, що використає ці інструменти в разі нової агресії.

— Це принаймні хоч щось. Адміністрація США, схоже, розуміє,

що вони мають бути більш оперативними, швидшими, ніж у 2014 та 2015 роках. Тоді все було дуже повільно. Вони мають бути набагато жорсткішими, ніж у 2014-му чи 2015 роках.

Тож, схоже, вони підготували ґрунт для швидкого застосування дуже жорстких санкцій. Вони також заявили, що посилять військову присутність у країнах НАТО у Східній Європі та збільшать допомогу Україні в галузі безпеки. Отже, вони заявили всі ці речі, й я думаю, сприймають це як зобов'язання. Єдине, я б закликав їх зробити це просто зараз, не чекаючи.

Закони з новими санкціями можуть ухвалити швидко

— Крім адміністрації, значну роль у зовнішній політиці США відіграє Конгрес. Цього тижня там з'явилися два законопроекти з новими санкціями проти Росії та збільшенням оборонної підтримки України. Як швидко Конгрес може ухвалити ці закони? І чи відповідає зміст цих документів дипломатії, яку нині проваджує адміністрація?

— Майже відповідає. Законопроекти містять лише кілька речей, яких Білий дім не підтримує, зокрема щодо автоматичного запровадження (повною мірою. — Ред.) певних санкцій. Адміністрація хоче свободи дій. Але якщо вона, а також керівництво демократичної партії — з огляду на те, що обидві палати Конгресу контролюють демократи, — розроблять певні зміни до законопроектів, які збережуть викладені наміри, посилення допомоги Україні та чітку заяву про підтримку суверенітету й територіальної цілісності України, припускаю, їх можуть ухвалити достатньо швидко. На мою думку, є підтримка республіканців, а демократи просто не хочуть перетинати інтереси адміністрації. Однак якщо вони зможуть зійтися в певних моментах з адміністрацією, думаю, все може відбутися швидко.

— Чи може адміністрація вводити санкцій та посилювати союзників у Європі без схвалення в Конгресі або ж їй потрібно узгоджувати певні рішення із законодавцями?

— Дуже цікаве питання. Адміністрація фактично має всі необхідні повноваження, щоб ввести додаткові санкції, якщо виникне бажання. Їм не потрібно чекати законів.

Однак такі законодавчі ініціативи мають на меті підштовхнути адміністрацію, сказати їй, що вона повинна це зробити. І нині з огляду на недавнє нарощування сил і погроз із російського боку в уряді сигналізували, мовляв, гаразд, ми готові ввести більше санкцій. Але

в Білому домі намагаються не допустити, щоб законопроекти були занадто конкретними та вказували, що саме їм треба робити.

Однак думаю, вони могли б зробити більше й самі, проте намагаються домовитися з Конгресом, щоб законодавство не було надто директивним.

Путін думає, що настав час відновити Російську імперію

— У переговорах з росіянами США і НАТО не пов'язували українське питання із ситуацією в Казахстані. Однак ці події забирають у Кремля багато уваги та сил. Наскільки казахстанський сценарій, на вашу думку, ускладнює гру Путіну на нинішньому етапі?

— Вважаю, що це загострення в Казахстані було несподіванкою для Путіна. Думаю, це просто впало йому в руки, і він зумів скористатися ним достатньо швидко. Цю можливість Путін, напевно, й не очікував минулого тижня, але він був готовий до неї. Адже крім того, що він перебрав під свій контроль силові структури та ЗМІ в Білорусі, тепер ще контролює силовиків та медіа в Казахстані. І отримав це відносно легко та дешево. Усе, що йому потрібно зробити, — стабілізувати ситуацію в Казахстані, після чого він зможе знову звернути увагу на Україну.

Я дійшов висновку і написав про це недавно, що президент Путін вирішив, що саме нинішнього року він хоче відновити Російську імперію. Адже цього року виповнюється 100-річчя із заснування Радянського Союзу на території колишньої Російської імперії. Отже, із приєднанням до Росії цих територій — Білорусі, частини України разом із Кримом, який він незаконно анексував, Донбасом, а також Північним Казахстаном, частиною Грузії, частиною Молдови, — думаю, він бачить себе самодержавним відбудовником Російської імперії. Гадаю, саме це він і прагне донести всім, і це одна із причин, чому мене це так турбує. Отже, нас має хвилювати те, що станеться у найближчі кілька тижнів.

Ярослав ДОВГОПОЛ,
Укрінформ
Вашингтон



Українські та американські вояки постійно обмінюються бойовим досвідом

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ



КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 12 січня 2022 р. № 11
Київ

Про внесення змін до постанови
Кабінету Міністрів України
від 22 березня 2001 р. № 270 і
розпорядження Кабінету Міністрів України
від 8 листопада 2007 р. № 980

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 22 березня 2001 р. № 270 «Про затвердження Порядку розслідування та обліку нещасних випадків невикробничого характеру» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 13, ст. 543; 2020 р., № 81, ст. 2611) і розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2007 р. № 980 «Про затвердження плану першочергових заходів з профілактики травматизму невикробничого характеру» — із змінами, внесеними розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2020 р. № 884 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 81, ст. 2611), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 січня 2022 р. № 11

ЗМІНИ,

що вносяться до актів Кабінету Міністрів України

1. У пункті 16 Порядку розслідування та обліку нещасних випадків невикробничого характеру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 березня 2001 р. № 270, слова і цифри «, узагальнюють їх та подають Мінекономіки до 10 лютого наступного за звітним року» виключити.

2. У розпорядженні Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2007 р. № 980:

1) пункти 2 і 3 розпорядження виключити;

2) у плані першочергових заходів з профілактики травматизму невикробничого характеру, затвердженому зазначеним розпорядженням:

у пункті 2 у складі виконавців слова «МНС, МВС, МОН,» виключити;

у пункті 3:

слова «державний нагляд за додержанням вимог нормативно-правових актів у сфері профілактики травматизму невикробничого характеру і» виключити;

у складі виконавців слова «МНС, МВС, МОН, Мінтрансв'язку» замінити словами «ДСНС, МОН, Укртрансбезпека, Морська адміністрація»;

у пункті 12 у складі виконавців слова «МНС, МОН, МОЗ, Академія медичних наук, Мінсільмолодьспорт» замінити словами «ДСНС, МОН, МОЗ, Національна академія медичних наук (за згодою), Мінмолодьспорт».



КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 12 січня 2022 р. № 13
Київ

Про внесення змін у додатки 1 і 2 до
постанови Кабінету Міністрів України
від 15 листопада 2017 р. № 858

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести у додатки 1 і 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2017 р. № 858 «Про затвердження форм заяв для отримання роботодавцем дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, продовження строку дії дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, внесення змін до дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 94, ст. 2848; 2020 р., № 93, ст. 3002) такі зміни:

додаток 1 після слів

«□ іноземним IT-професіоналом;»

доповнити словом

«□ гіг-спеціалістом;»;

додаток 2 після слів

«□ іноземним IT-професіоналом;»

доповнити словом

«□ гіг-спеціалістом;».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ



КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 12 січня 2022 р. № 15
Київ

Про внесення змін до постанови
Кабінету Міністрів України
від 20 квітня 2016 р. № 306

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 306 «Питання присвоєння рангів державних службовців та співвідношення між рангами державних службовців і рангами посадових осіб місцевого самоврядування, військовими званнями, дипломатичними рангами та іншими спеціальними званнями» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 34, ст. 1329; 2020 р., № 84, ст. 2711) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 січня 2022 р. № 15

ЗМІНИ,

що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 20 квітня 2016 р. № 306

1. В абзаці третьому пункту 1 слова і цифри «згідно з додатками 1—14» замінити словами і цифрами «згідно з додатками 1—15».

2. Доповнити постанову додатком 15 такого змісту:

«Додаток 15

до постанови Кабінету Міністрів України
від 20 квітня 2016 р. № 306

СПІВВІДНОШЕННЯ

між рангами державних службовців і спеціальними званнями
осіб начальницького складу Бюро економічної безпеки

Спеціальне звання	Ранг державного службовця
Генерал-полковник БЕБ	2
Генерал-лейтенант БЕБ	2
Генерал-майор БЕБ	3
Полковник БЕБ	4
Підполковник БЕБ	5
Майор БЕБ	6
Капітан БЕБ	7
Старший лейтенант БЕБ	8
Лейтенант БЕБ	9».

У торецького Гриця і вода не святиться?

СИТУАЦІЯ. У прифронтовій Донеччині великі проблеми з безперебійним забезпеченням людей якісною водою

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Новорічні та різдвяні дні в місті Торецьк Донецької області дуже нагадували свято Водохреще, яке ще попереду. Адже серед головних атрибутів цього січневого відтинку часу стали не ялинки чи вервечки колядників на вулицях, а бідони, відра, каністри, каструлі та пластикові пляшки. Тобто це мало вигляд підготовки до прадавніх обрядів, пов'язаних з водою. Проте жителі міста принципово ігнорували певні традиції. Приміром, на Водохреще кожен ревний господар кропить свяченою водою не тільки всіх представників родини, а й хату, гараж, сарайчик, погріб, криницю.

А ось у першу декаду січня люди з відрами чи каністрами в Торецьку категорично відмовилися від такого неекономного і навіть марнотратного використання води. Адже наприкінці минулого року в місті оголосили надзвичайну ситуацію через пошкодження на водогоні Горлівка — Торецьк і припинення централізованого водопостачання в повному обсязі.

Без режиму тиші

Аварія на водогоні сталася 25 грудня, і відтоді події розвивалися за вже звичним для прифронтового краю сценарієм. Через день у місті оголосили надзвичайну ситуацію і почали підвозити жителям воду. Адже ремонту пошкоджень та відновленню централізованого водопостачання стали на заваді похмурі реалії прифронтових територій. Аварія сталася у так званій сірій зоні, а проросійські незаконні збройні формування відмовилися гарантувати безпеку ремонтним бригадам комунального підприємства «Вода Донбасу». Окупанти взяли звично зволікати з рішенням про створення нормальних умов для оперативного усунення аварії й відновлення водопостачання понад 30 тисяч жителів Торецька.

«З невідконтрольної території підтвердження режиму тиші ми досі не отримали», — засвідчив 10 січня позицію проросійських бойовиків керівник міської військово-цивільної адміністрації Василь Чинчик. Про це так само повідомили в КП «Вода Донбасу»: «Протягом усього періоду конфлікту ремонтні бригади не мають доступу для повноцінного обстеження цієї ділянки водоводу завдовжки 2 кілометри, що в сірій зоні».

Комунальники уточнили, що з цієї причини через пориви труб із 1500 кубометрів води на годину, які подавали з фільтрувальної станції, до міських резервуарів Торецька доходила менш як



Фото з сайту kanalodom.tv

Скільки ще людям буде непереливки? Відповіді поки немає

половина — 600. А після чергової аварії 25 грудня навіть ця недостатня кількість різко зменшилася до 340 кубометрів на годину.

Отож у місті змушені обмежитися прокачуванням води за встановленим графіком, завезенням її автоцистернами та організацією в котельних пунктах видачі технічної води. В управлінні ДСНС Донецької області розповіли: щодня рятувальники привозять у місто 3—10 тонн води. Фахівці стверджують: нині до То-

дінця — головної водної артерії Донбасу. З огляду на це лихо жителям Донецької й сусідньої Харківської області наполегливо рекомендували не вживавати воду навіть після кип'ятіння. Наприклад, у Слов'янську поширювали інформацію і свідчення тутешніх людей про нехарактерний запах води, яка тхнула ліками. Такі самі нарікання надходили з Бахмута, Краматорська, Дружківки, Покровська.

Були всі підстави поставитися до цієї тривоги всер-

Експерти запевняють, що амоній у питній воді з'являється внаслідок життєдіяльності мікроорганізмів, і він постійно є в незначних концентраціях. На ситуацію впливає також відносно тепла для зими погода.

рецька надходить до 8000 тисяч кубічних метрів води на добу, а щоб прокачати всі міські райони, потрібно не менш як 14 000 кубів.

Коли матеріал готували до друку, в міській військово-цивільній адміністрації Торецька знову підтвердили: початок очікуваного ремонту залежить від режиму тиші з невідконтрольної України боку, але гарантії безпеки звідти досі не надали. У місті щодня повідомляють про графік підвезення та прокачування води.

«Спостерігаємо політишення»

А доки в Торецьку задово до Водохреща люди суто із практичною метою поглядають у бік водойм, жителі інших населених пунктів області зіткнулися з іншими проблемами водопостачання. У грудні у соціальних мережах поширювали дописи з посиланням на надійні джерела на кшталт «добрі знайомі з ДСНС повідомили» про небезпечне забруднення амонієм Сіверського

йоз. По-перше, експерти вже тривалий час прогнозують забруднення місцевих водойм токсичними водами, що йдуть до поверхні після масового закриття проросійськими окупантами вугільних шахт. По-друге, слід зважати на прифронтову дійсність і цинізм російських агресорів, які у гібридній війні використовують проти України всі можливі способи для дестабілізації ситуації. Чого тільки варта голослива заява на рівні міністра оборони РФ про ймовірну «хімічну атаку» та американських найманців, які бучімо доставили в Авдіївку та Лиман «резервуари з невідновленим хімічним компонентом».

Однак фахівці, які регулярно беруть проби, тримаючи на контролі стан води, поки що дуже небезпечних відхилень не виявили.

«Водопровідну воду фільтрують, вона проходить весь технологічний процес, якого не порушують ні у Слов'мськводоканалі, ні в КП «Вода Донбасу». Сертифікована лабораторія Словмськ-

водоканалу щодня проводить виміри та перевіряє якість води у водогінних мережах. Вона виявляє збільшення концентрації амонію, але ці показники не перевищують граничних норм. Нині вони йдуть на спад», — повідомили у Сіверсько-Донецькому басейновому управлінні водних ресурсів на лист-запит Слов'янської міської військово-цивільної адміністрації. Експерти запевняють, що амоній у питній воді з'являється внаслідок життєдіяльності мікроорганізмів, і він постійно є в незначних концентраціях. На ситуацію вплинула відносно тепла для зими погода. Трохи згодом у КП «Вода Донбасу» підтвердили: водопровідна вода відповідає всім нормам і не становить жодних загроз. «Про це свідчать підсумки щоденного моніторингу. Спостерігаємо поліпшення за органолептичними показниками — запаху ліків не зафіксовано у жодній точці відбору води. Не визначено вмісту фенолів», — відповіли фахівці на запит Покровськводоканалу.

Проте як повідомили в середині грудня в Донецькій облдержадміністрації, певне забруднення основного джерела питної води — Сіверського Дінця таки було. За словами начальника відділу департаменту з питань цивільного захисту населення ОДА Сергія Гончарова, причиною цього стали поки що не встановлені стоки за межами області. А оскільки місцеві лабораторії не можуть встановити виявлені сполуки, проби води відправили для дослідження у столицю.

Із цих причин на Донеччині збільшили кількість лабораторних тестів та аналізів проб води. А щоб зменшити занепокоєння і заспокоїти споживачів, директори водоканалів у Краматорську й Маріуполі навіть показово випили по склянці водопровідної води. Ще до Водохреща.

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

Тіні незабутих предків

Василь ПРОКОПЕНКО,
красзнавець Південної
Бессарабії,
для «Урядового кур'єра»
(Одеська область)

Вершиною творчості Михайла Коцюбинського, найбільшим його досягненням вважається повість «Тіні забутих предків». Про неї тодішні газети писали: «Захоплення викликала вона в сучасників митця». А перед тим не менше захоплення викликала його повість «Дорогою ціною» — майже епічна поема про жертвність любові, вічного прагнення українців до свободи і високою, до трагічності, ціною таких прагнень. Раніше (1895) письменник написав оповідання «Для загального добра», про яке літературні критики писали «Воно було даниною народницькій традиції і характерній для тодішньої української літератури проблематиці — ходіння в народ, шукання справедливості тощо».

У нашій краєзнавчій розвідці цікаво і важливо, що повість «Дорогою ціною» і оповідання «Для загального добра» історично й географічно пов'язані з придунайською Бессарабією. Вони малюють картини життя краю в ХІХ столітті й надають змогу нині побачити «тіні наших предків».

Філоксерна комісія збагатилася матеріалом

З 1882 року Коцюбинський працював в Одеській філоксерній комісії й наступні чотири роки провів у Південній Україні — тодішніх Бессарабській і Таврійській губерніях. Робота в селах (філоксерні заходи комісії боролися зі шкідниками винограду), знайомство з життям бессарабців і кримчаків дало письменникові матеріал для створення циклу «молдовських» і «кримських» оповідань, найвідоміше з яких «Для загального добра» описує наші краї.

У недавню приєднаній до Росії Бессарабії (1878) не знали кріпацтва. Щонайбідніші селяни мали у власності землю — десятину (1,1 га) і більше. І працю на землі здобували хліб. М'який клімат і родючі ґрунти, крім вирощування пшениці, вівса, кукурудзи давали селянам змогу займатися садівництвом і виноградарством — ці традиції збережено досі. А виноградарство, попри труднощі, в ті часи було економічно вигідним. Михайло Коцюбинський у повісті «Для загального добра» майстерно змалював велике значення в житті бессарабських селян виноградарства і тяжку, але вдячну їхню працю.

Для оповідання розгортається на лівобережжі річки Прут, у молдовському селі неподалік міста Рені, куди герой оповідання Замфір Нерон їздив на базар, і від міста Галаца, вогні якого видно було вночі (мабуть, це нинішнє село Джурджулешти). А на прибережних схилах Прута розкинулися селянські виноградники.

«Замфір дуже любив свій виноградник. Оця десятина землі, густо засаджена розкішними кущами, відділена від гори столітніми волоськими горіхами, делікатними жерделями та сіролистими айвами, досталася йому ще від батька... Ох, праця! Скільки то клопоту взяв оцей клаптик землі! Ще батьки, а може, діди, лишили тут свою силу... А він сам — хіба мало поклав тут здоров'я?»

Велика біда прийшла в тогочасний бессарабський степ неочікувано й нечутно. З історичних дже-

рел відомо, що з виноградним посадковим матеріалом з-за кордону на наш південь було занесено невідомі тут раніше грибову хворобу мільдю і небезпечний шкідник філоксеру — тло, яка вражає коріння винограду й завдає величезної шкоди виноградникам.

1885 року за розпорядженням царської влади для організації боротьби із шкідником було створено Одеську філоксерну комісію. В одному з її польових підрозділів (філоксерному загоні), майже чотири роки працював Михайло Коцюбинський.

Це була відповідальна робота: виявивши шкідників, польовий начальник загону приймав рішення про знищення всієї ділянки винограду, а для профілактики — і сусідніх. Тоді весь виноградник вирубували, викорчовували і спалювали, земельну ділянку знезаражували хімічними засобами (хлорним вапном). Після цього квітучий виноградник перетворювався на чорне згарище, забруднене хімічною речовиною і кілька років не придатним для обробітку ґрунтом. Драматизм ситуації ускладнювався загальною неграмотністю і «темнотою бессарабського народу».

Те загальне добро потребувало жертв, однією з яких і стала сім'я Замфіра Нерона, героя оповідання «Для загального добра». Але письменник на власні очі бачив реальних, не вигаданих селян — наших предків, які потерпали від негараздів на південних імперських окраїнах.

Життєву і соціальну несправедливість тодішньої дійсності, драматизм народної «темноти і неосвіченості» гостро сприймали молодий письменник і його колеги. Більшість працівників філоксерних загонів у Бессарабії були студентами університетів — Київського, Харківського, Одеського. Тут Коцюбинський близько познайомився із членами підпільного студентського товариства «Братство тарасівців». Цю політичну організацію було створено в Харкові для обстоювання прав українського народу та самобутності української нації. Її молоді засновники — студенти і науковці Харківського університету дали клятву на могилі Кобзаря всіма засобами поширювати серед українців безсмертні ідеї великого Тараса і політично домагатися визволення української нації від московського ярма. Девіз братчиків: «Не ми будемо, коли Вкраїні волі й долі не збудемо!»

Життя показало, що ідеологія тарасівців актуальна й нині. Упродовж 1890-х, попри арешт харків-

ського ядра організації, діяльність братчиків поширилася у великих містах України. Тарасівці мали за-конспіровані гуртки в Києві, Одесі, Полтаві, Криму. У Чернігові багато років ідеї тарасівців пропагував Михайло Коцюбинський — передусім творчістю.

«Втечу, піду за Дунай, може, ще там люди не пособачилися»

Мотиви історичного потягу українства до волі особливо прозвучали в повісті «Дорогою ціною», написаній 1901 року. Її дія розгортається в наших краях — Південній Бессарабії, там, де письменник молодим працював у філоксерному загоні і де ще зберігся дух українського козацтва.

«Вільний дух народу ще тлів під попелом неволі. Свіжі традиції волі, такі свіжі, що часом трудно було відділити сьогодні від вчора, підтримували жевріючу під попелом іскру. Старше покоління, свідок іншого життя, показувало ще на долонях мозолі від шаблі, піднятої в оборону народних і людських прав. Пісня волі, споетизованої, може, в дні лихоліття, чаруючим акордом лунала в серцях молоді, поривала її туди, де ще не чуть кайданів, скованих на людей людьми. На широкі бессарабські степи, вільні, без пана і панщини, рвалася гаряча уява і тягла за собою сотки і тисячі...»

Перші рядки повісті «Дорогою ціною» переносять читача у 1730-ті роки на Дунай, туди, де зовсім недавно діяв останній оплот українського запорозького козацтва — Задунайська Січ. Це було, за визначенням історика О. Рябініна-Скляревського, «50-річне змагання запорозької козащини продовжити свій державний і економічний побут за Дунаєм». І хоч 9 травня 1828 р. трапився історичний злам Задунайського коша, коли отаман Осип Гладкий покинув Січ і з частиною старшин і їхніми сім'ями рушив на лівий берег Дунаю в підданство російській державі, то далеко не всі пішли з ним — лише кілька сотень з 10-тисячної Задунайської Січі.

Тисячі запорозьців залишилися за Дунаєм, тут козаки мали хліб у полі, виноград у садах та рибальські затони в дельті. А головне — мали волю.

Тисячі задунайців, котрі залишилися, невдовзі розселилися на всій Дунайській дельті й у прилеглих степах Задунав'я. Серед них був і мій прапрадід запорожець Захар Прокопенко із сім'єю. Ті за-



Герої повісті «Дорогою ціною» Остап і Соломія пробираться плавнями до омріяної волі за Дунаєм

дунайці стали магнітом волі, що притягнув тисячі людей, особливо молоді з покріпаченої України.

«Ярами, коритами висохлих річок, лісовими нетрями... тікало від панщини все, що не запліснявіло в неволі, не втратило ще живої душі, тікало, щоб здобути собі те, за що предки виймали шаблі з піхов або ставали до бою з кіллям та вилами».

На цю дорогу до волі, тяжку й небезпечну, стає головний герой повісті Остап. «Втечу, піду за Дунай, може, ще там люди не пособачилися», — каже він на прощання коханій Соломії. Прощалися довго, тяжко, може, назавжди. Дивлячись услід Остапові й зрозумівши серцем, що з коханим зникає її щастя, Соломія кидається навздогін. І разом люблячі серця почали небезпечно втечу на вільні землі.

Нічна дунайська невдача не зломала намірів наших героїв — вони згадали про одного знайомого — «мірошник із-над Пруту, одинокий Яким, такий забіглий, як і вони, тільки з Поділля». Обігнувши із правого боку Рені, подалися в неблизьку (верст із тридцять) дорогу до Пруту, де «біля Кислиці стояв вітряк Якіма». На цей раз вдалося. Яким допоміг, і не без пригод на саморобному плоті вони подолали Прут. «Обоє вискочили на

турецький берег, втомлені і мокрі. Вода враз підхопила пліт і понесла укупі з харчами. Та се була дурниця: вони були за кордоном».

Але кордонний козак з російського берега бахнув наосліп з рушницю, добродушно промовивши: «Нічаво! Коль не попал, тікай с богом!» Та він влучив в Остапа, тяжко його поранивши.

Пригоди-незгоди втікачів на цьому не скінчилися, їх ще багато було уже на турецькому боці: і перебування тяжко пораненого Остапа у плавнях, відчайдушні Соломіїні пошуки порятунку, марення помираючого Остапа, поява вовка, пожежа у плавнях, циганське спасіння і злодійство, яке призвело до арешту невинного Остапа турецькою сторожею. Усі зусилля Соломії визволити Остапа із в'язниці міста Галаца були даремні — турки вирішили віддати його російській владі. На Остапових очах загинула в дунайських хвилях Соломія, самого його повернули на жорстоке покарання до росіян.

Через багато років, уже старим чоловіком повернувся Остап доживати віку в придунайський степ. «Часто чує він, як вітер з Дунаю доносить голос його коханої Соломії. Дорого я заплатив за волю, гірку ціну дав... Половина мене лежить на дні Дунаю, а друга чекає й не дочекається, коли злучиться з нею».

У радянські часи в Україні за мотивами повісті «Дорогою ціною» композитор М. Везіковський написав оперу «Втікачі» (1948). На київській кіностудії ім. О. Довженка 1957 року режисер М. Донський створив повнометражний кольоровий (на ті часи велика рідкість) однойменний фільм. 1958-го цю стрічку (уперше для СРСР) Британська кіноакадемія відзначила головним призом у номінації найкращий зарубіжний фільм року — аналогом нинішнього «Оскара». Певно, англійські кіноакадеміки і глядачі відчували воістину шекспірівський трагізм історії бессарабських закоханих Остапа і Соломії. До цього варто додати і карпатських закоханих Івана і Марічку — романтичних героїв повістей Михайла Коцюбинського, в тінях пам'яті яких постають наші предки.



ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до деяких законів України щодо внесення відомостей про зареєстроване місце проживання осіб на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, а також оформлення документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
І. Внести зміни до таких законів України:
1. У Законі України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 232; 2013 р., № 30, ст. 343; 2016 р., № 3, ст. 30):

- 1) абзац третій частини третьої статті 6 викласти в такій редакції:
«документ, до якого вносяться відомості про місце проживання. Якщо дитина не досягла 14-річного віку, подається свідоцтво про народження»;
2) абзац другий частини четвертої статті 7 викласти в такій редакції:
«документ, до якого вносяться відомості про зняття з реєстрації місця проживання. Якщо дитина не досягла 14-річного віку, подається свідоцтво про народження»;
2. Статтю 6 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 26, ст. 892, № 39, ст. 2011; 2015 р., № 1, ст. 1) викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Забезпечення права осіб, які проживають на тимчасово окупованій території, на отримання документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус

1. Оформлення, обмін документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, вклеювання у визначених законодавством випадках фотокартки при досягненні відповідного віку в паспорт громадянина України особам, які мають зареєстроване місце проживання на тимчасово окупованій території, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, за місцем звернення особи.

2. Внесення відомостей про зареєстроване місце проживання на тимчасово окупованій території до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, під час їх оформлення, обміну здійснюється на підставі документів, що підтверджують реєстрацію місця проживання, або відомостей, внесених до документів особи, які підлягають обміну.

Для внесення відомостей про зареєстроване місце проживання осіб, визначених частиною першою цієї статті, може використовуватися інформація з Державного реєстру виборців, Єдиного державного демографічного реєстру, Державного реєстру актів цивільного стану громадян, Єдиної інформаційної бази даних про внутрішню переміщених осіб.

3. Внесення відомостей про зареєстроване місце проживання до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, неповнолітнім особам, які мають зареєстроване місце проживання на тимчасово окупованій території, здійснюється на підставі:

документа, що підтверджує право на проживання в житлі, що знаходиться на тимчасово окупованій території, неповнолітньої особи або її законних представників чи одного з них, з ким проживає дитина, та заяви такого законного представника; або відомостей про зареєстроване місце проживання законних представників або одного з них, внесених до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус.

Дата внесення інформації про зареєстроване місце проживання неповнолітньої особи визначається за заявою одного з її законних представників у письмовій формі. У разі якщо місце проживання законних представників неповнолітньої особи зареєстроване за різними адресами, подається письмова заява законного представника, з ким зареєстрована неповнолітня особа. Зазначена дата не може передувати даті складання органами державної реєстрації актів цивільного стану актового запису про народження дитини, даті реєстрації місця проживання законних представників або одного з них, даті отримання дитиною дозволу на імміграцію чи визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (для іноземців та осіб без громадянства).

4. Внесення відомостей про зареєстроване місце проживання особи на тимчасово окупованій території до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України».

3. Статтю 9³ Закону України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 44, ст. 2040; 2020 р., № 14, ст. 84) викласти в такій редакції:

«Стаття 9³. Особливості оформлення документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, особам, які проживають на території проведення антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях або які переселилися з таких територій у період проведення відповідної операції та/або здійснення зазначених заходів, та/або у період тимчасової окупації

Оформлення, обмін документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, вклеювання у визначених законодавством випадках фотокартки при досягненні відповідного віку в паспорт громадянина України особам, які проживають на території проведення антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, за місцем звернення особи.

Внесення відомостей про зареєстроване місце проживання на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, під час їх оформлення, обміну здійснюється на підставі документів, що підтверджують реєстрацію місця проживання, або відомостей, внесених до документів особи, які підлягають обміну.

Для внесення відомостей про зареєстроване місце проживання осіб, визначених частиною першою цієї статті, може використовуватися інформація з Державного реєстру виборців, Єдиного державного демографічного реєстру, Державного реєстру актів цивільного стану громадян, реєстрів територіальних громад, Єдиної інформаційної бази даних про внутрішню переміщених осіб.

Внесення відомостей про зареєстроване місце проживання до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, неповнолітнім особам, які мають зареєстроване місце проживання на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, здійснюється на підставі:

документа, що підтверджує право на проживання в житлі, що знаходиться на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, неповнолітньої особи або її законних представників чи одного з них, з ким проживає дитина, та заяви такого законного представника; або

відомостей про зареєстроване місце проживання законних представників або одного з них, внесених до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус.

Дата внесення інформації про зареєстроване місце проживання неповнолітньої особи визначається за заявою одного з її законних представників у письмовій формі. У разі якщо місце проживання законних представників неповнолітньої особи зареєстроване за різними адресами, подається письмова заява законного представника, з ким зареєстрована неповнолітня особа. Зазначена дата не може передувати даті складання органами державної реєстрації актів цивільного стану актового запису про народження дитини, даті реєстрації місця проживання законних представників або одного з них, даті отримання дитиною дозволу на імміграцію чи визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (для іноземців та осіб без громадянства).

Внесення відомостей про зареєстроване місце проживання особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України».

4. Статтю 6 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішню переміщених осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 1, ст. 1; 2016 р., № 6, ст. 58) викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Забезпечення прав внутрішню переміщених осіб на отримання документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус

1. Оформлення, обмін документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, вклеювання у визначених законодавством випадках фотокартки при досягненні відповідного віку в паспорт громадянина України здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, за місцем звернення внутрішню переміщеної особи.

2. Внесення відомостей про зареєстроване місце проживання внутрішню переміщеної особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, під час їх оформлення, обміну здійснюється на підставі документів, що підтверджують реєстрацію місця проживання, або відомостей, внесених до документів особи, які підлягають обміну.

Для внесення відомостей про зареєстроване місце проживання внутрішню переміщеної особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі може використовуватися інформація з Державного реєстру виборців, Єдиного державного демографічного реєстру, Державного реєстру актів цивільного стану громадян, реєстрів територіальних громад, Єдиної інформаційної бази даних про внутрішню переміщених осіб.

3. Внесення відомостей про зареєстроване місце проживання до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, неповнолітнім особам, які мають зареєстроване місце проживання на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, здійснюється на підставі:

документа, що підтверджує право на проживання в житлі, що знаходиться на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, неповнолітньої особи або її законних представників чи одного з них, з ким проживає дитина, та заяви такого законного представника; або

відомостей про зареєстроване місце проживання законних представників або одного з них, внесених до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус.

Дата внесення інформації про зареєстроване місце проживання неповнолітньої особи визначається за заявою одного з її законних представників у письмовій формі.

У разі якщо місце проживання законних представників неповнолітньої особи зареєстроване за різними адресами, подається письмова заява законного представника, з ким зареєстрована неповнолітня особа. Зазначена дата не може передувати даті складання органами державної реєстрації актів цивільного стану актового запису про народження дитини, даті реєстрації місця проживання законних представників або одного з них, даті отримання дитиною дозволу на імміграцію чи визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (для іноземців та осіб без громадянства).

4. Внесення відомостей про зареєстроване місце проживання внутрішню переміщеної особи до документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України».

ІІ. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування, крім підпункту 1 пункту 2 цього розділу, що набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України:
1) вжити заходів щодо прийняття та/або оновлення нормативних актів органів виконавчої влади, що випливає з цього Закону, забезпечивши набрання ними чинності одночасно з набранням чинності цим Законом;
2) у 2022 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

м. Київ
30 листопада 2021 року
№ 1916-IX

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до Закону України «Про громадянство України» щодо спрощеного набуття громадянства України окремими категоріями осіб

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
І. Внести до Закону України «Про громадянство України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 13, ст. 65 із наступними змінами) такі зміни:

1. У статті 1:

в абзаці сьомому слова «патронатні вихователі» виключити;
абзаці десятий, тринадцятий та сімнадцятий викласти в такій редакції:

«проживання на території України на законних підставах — проживання в Україні іноземця чи особи без громадянства, які мають у паспорті громадянина колишнього СРСР зразка 1974 року відмітку про постійну чи тимчасову прописку на території України або зареєстрували на території України свій національний паспорт, або мають посвідку на постійне чи тимчасове проживання на території України, або мають військовий квиток, виданий іноземцю чи особі без громадянства, які в установленому порядку уклали контракт про проходження військової служби у Збройних Силах України, або мають посвідчення біженця чи документ, що підтверджує надання притулку в Україні»;
«незалежна від особи причина неотримання документа про припинення іноземного громадянства (підданства) — невіддача особи, в якій уповноважені органи держави її громадянства (підданства) прийняли клопотання про припинення іноземного громадянства (підданства), уповноваженим органом такої держави документа про припинення громадянства (підданства) особи у встановлений законодавством іноземної держави строк (крім випадків, коли особі було відмовлено у припиненні громадянства (підданства) чи протягом двох років з дня подання клопотання, якщо строк не встановлено, або відсутності у законодавстві іноземної держави процедури припинення її громадянства (підданства) за ініціативою особи чи нездійснення такої процедури»;

«декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яку визнано біженцем або який надано притулок в Україні, — документ, у якому іноземець, якого визнано біженцем або якому надано притулок в Україні, засвідчує свою відмову від громадянства (підданства) іншої держави, що відповідно до Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» вважається країною громадянської належності»;

доповнити абзацами двадцять другим — тридцять третім такого змісту:

«декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка в установленому законодавством України порядку уклапа контракт на проходження військової служби у Збройних Силах України, — документ, у якому іноземець, який в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України або який в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України, контракт якого припинено (розірвано), та звільнений з військової служби з підстав, передбачених підпунктами «а», «б» пунктів 1—3 частини п'ятої статті 26 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», засвідчує свою відмову від громадянства (підданства) іншої держави або громадянств (підданств) інших держав;
декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка має визначні заслуги перед Україною або прийняття якої до громадянства України становить державний інтерес для України, засвідчує свою відмову від громадянства (підданства) іншої держави або громадянств (підданств) інших держав;
декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України та нагороджена державною нагородою України, — документ, у якому іноземець, який в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України та нагороджений державною нагородою України, засвідчує свою відмову від громадянства (підданства) іншої держави або громадянств (підданств) інших держав;
декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка зазнала переслідувань, — документ, у якому іноземець, який є громадянином держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, та зазнав

у країні своєї громадянської належності переслідувань, що підтверджується документом, передбаченим цим Законом, засвідчує свою відмову від громадянства держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом;

декларація про відмову від іноземного громадянства для другого із подружжя — документ, що засвідчує відмову від громадянства іноземної держави іноземцем, який є одним із подружжя особи, яка має право на подання декларації як особа, яка:

в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України або яка в установленому законодавством України порядку проходила військову службу за контрактом у Збройних Силах України, контракт якої припинено (розірвано), та звільнена з військової служби з підстав, передбачених підпунктами «а», «б» пунктів 1—3 частини п'ятої статті 26 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу»;

має визначні заслуги перед Україною або прийняття якої до громадянства України становить державний інтерес для України;

в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України та нагороджена державною нагородою України;

є громадянином держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, та зазнала у країні своєї громадянської належності переслідувань, що підтверджується документом, передбаченим цим Законом;

декларація про відмову дитини від іноземного громадянства — документ, у якому один із батьків дитини або її опікун чи піклувальник засвідчує відмову дитини від громадянства (підданства) іншої держави або громадянств (підданств) інших держав;

документ, що підтверджує переслідування, — довідка Міністерства закордонних справ України, посольства чи консульської установи України, видана у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, про те, що іноземець, який є громадянином держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, зазнав у країні своєї громадянської належності переслідувань через політичні переконання, що виявилися у здійсненні ним діяльності, спрямованої на захист національних інтересів України;

заява про зміну громадянства — документ, що подається іноземцем, який є громадянином держави, з якою Україна уклапа міжнародний договір, що передбачає припинення особою громадянства цієї держави одночасно з набуттям громадянства України».

2. Пункт 6 статті 6 викласти в такій редакції:

«б) внаслідок встановлення над дитиною опіки чи піклування, влаштування дитини в заклад охорони здоров'я, заклад освіти або інший дитячий заклад, у дитячий будинок сімейного типу чи прийомну сім'ю».

3. Статті 8—11 викласти в такій редакції:

«Стаття 8. Набуття громадянства України за територіальним походженням

Особа (іноземець або особа без громадянства), яка сама чи хоча б один із її батьків або її дід чи баба, прадід чи прабаба, або її рідні (повнорідні та неповнорідні) брат чи сестра, син чи дочка, онук чи онука народилися або постійно проживали до 24 серпня 1991 року на території, яка стала територією України відповідно до Закону України «Про правонаступництво України», або яка сама чи хоча б один із її батьків або її дід чи баба, прадід чи прабаба, або її рідні (повнорідні та неповнорідні) брат чи сестра народилися або постійно проживали на інших територіях, що входили на момент їх народження або під час їх постійного проживання до складу Української Народної Республіки, Західноукраїнської Народної Республіки, Української Держави, Української Соціалістичної Радянської Республіки, Закарпатської України, Української Радянської Соціалістичної Республіки (УРСР), а також її неповнолітні діти мають право на набуття громадянства України за територіальним походженням.

Для оформлення набуття громадянства України в установленому порядку разом із заявою (клопотанням) про набуття громадянства України подається:

особою без громадянства — декларація про відсутність іноземного громадянства; іноземцем — зобов'язання припинити іноземне громадянство.

Іноземці, які перебувають у громадянстві (підданстві) кількох держав, подають зобов'язання припинити громадянство (підданство) усіх цих держав.

Подання зобов'язання припинити іноземне громадянство (підданство) не вимагається від іноземців, які є громадянами (підданими) держав, законодавство яких передбачає автоматичне припинення особами громадянства (підданства) цих держав одночасно з набуттям громадянства іншої держави.

Іноземці, які подали зобов'язання припинити іноземне громадянство (підданство), повинні подати документ про це, виданий уповноваженим органом відповідної держави, до уповноваженого органу України протягом двох років з моменту реєстрації їх громадянськими України. Іноземці, які мають усі передбачені законодавством цієї держави підстави для отримання документа про припинення громадянства (підданства), але з незалежних від них причин не можуть отримати його, подають декларацію про відмову від іноземного громадянства.

Для оформлення набуття громадянства України замість зобов'язання припинити іноземне громадянство (підданство) може бути подано:

1) іноземцем, якого визнано біженцем або якому надано притулок в Україні, — декларацію про відмову від іноземного громадянства особи, яку визнано біженцем або який надано притулок в Україні;

2) іноземцем, який постійно проживає в Україні на законних підставах та є громадянином держави, з якою Україна уклапа міжнародний договір, що передбачає припинення особою громадянства цієї держави одночасно з набуттям громадянства України, — заяву про зміну громадянства;

3) іноземцем, який в установленому законодавством України порядку проходить (проходить) військову службу за контрактом у Збройних Силах України, його подружжя — декларацію про відмову від іноземного громадянства особи, яка в установленому законодавством України порядку уклапа контракт на проходження військової служби у Збройних Силах України, та декларацію про відмову від іноземного громадянства для другого із подружжя;

4) іноземцем із числа осіб, зазначених у частині двадцятій статті 4 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», та його подружжям — декларацію про відмову від іноземного громадянства особи, яка отримала посвідку на тимчасове проживання на підставі частини двадцятій статті 4 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», та декларацію про відмову від іноземного громадянства для другого із подружжя;

5) іноземцем, його подружжям, які є громадянами держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, та зазнали у країні своєї громадянської належності переслідувань, — декларацію про відмову від іноземного громадянства особи, яка зазнала переслідувань, разом із документом, що підтверджує переслідування.

Громадянство України за територіальним походженням не набуває особа, яка відповідно до частини п'ятої статті 9 цього Закону не приймається до громадянства України (крім випадку, передбаченого частиною шостою статті 9 цього Закону), та особа, стосовно якої рішення про оформлення набуття громадянства України скасовано на підставі статті 21 цього Закону.

Дитина, один із батьків якої або її дід чи баба, прадід чи прабаба народилися чи постійно проживали на території, зазначеній у частині першій цієї статті, яка є особою без громадянства і стосовно якої подано декларацію про відсутність іноземного громадянства, або є іноземцем, стосовно якого подано зобов'язання припинити іноземне громадянство, реєструється громадянином України за клопотанням одного з її законних представників.

Дитина, яка народилася на території України після 24 серпня 1991 року і не набула громадянство України за народженням та є іноземцем, стосовно якого подано зобов'язання припинити іноземне громадянство, або особою без громадянства, стосовно якої подано декларацію про відсутність іноземного громадянства, реєструється громадянином України за клопотанням одного з її законних представників.

Для оформлення набуття громадянства України дитиною, яка є іноземцем, один із батьків якої або опікун чи піклувальник має право на подання декларації, передбаченої пунктами 1, 3—5 частини шостої цієї статті, замість зобов'язання припинити іноземне громадянство подається декларація про відмову дитини від іноземного громадянства.

Датою набуття громадянства України у випадках, передбачених цією статтею, є дата реєстрації набуття особою громадянства України.

Особа, яка набула громадянство України і подала декларацію про відмову від іноземного громадянства, зобов'язується повернути паспорт іноземної держави до уповноважених органів цієї держави. Вимога про взяття зобов'язання повернути паспорт іноземної держави не поширюється на осіб, яких визнано біженцями або яким надано притулок в Україні.

Стаття 9. Прийняття до громадянства України
Іноземець або особа без громадянства можуть бути за їх заявою прийняті до громадянства України.

Умовами прийняття до громадянства України є:

1) визнання і дотримання Конституції України та законів України, що засвідчується особою у поданій в установленому порядку заяві про прийняття до громадянства України;

2) подання:

особою без громадянства — декларації про відсутність іноземного громадянства; іноземцем — зобов'язання припинити іноземне громадянство.

Іноземці, які перебувають у громадянстві (підданстві) кількох держав, подають зобов'язання припинити громадянство (підданство) усіх цих держав.

Подання зобов'язання припинити іноземне громадянство (підданство) не вимагається від іноземців, які є громадянами (підданими) держав, законодавство яких передбачає автоматичне припинення особами громадянства (підданства) цих держав одночасно з набуттям громадянства іншої держави.

Іноземці, які подали зобов'язання припинити іноземне громадянство (підданство), повинні подати документ про це, виданий уповноваженим органом відповідної держави, до уповноваженого органу України протягом двох років з моменту прийняття їх до громадянства України. Іноземці, які мають усі передбачені законодавством цієї держави підстави для отримання документа про припинення громадянства (підданства), але з незалежних від них причин не можуть отримати його, подають декларацію про відмову від іноземного громадянства.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 12 січня 2022 р. № 5
Київ

Про внесення змін до Порядку ввезення, постачання і цільового використання лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, що звільняються від оподаткування податком на додану вартість

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Внести до Порядку ввезення, постачання і цільового використання лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, що звільняються від оподаткування податком на додану вартість, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2015 р. № 1153 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 3, ст. 164; 2020 р., № 34, ст. 1137), зміни, що додаються.
2. Ця постанова набирає чинності через 10 днів з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 січня 2022 р. № 5

ЗМІНИ,

що вносяться до Порядку ввезення, постачання і цільового використання лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, що звільняються від оподаткування податком на додану вартість

1. Пункт 1 доповнити абзацом такого змісту:
«Перелік осіб, уповноважених на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, які здійснюють закупівлі у відповідному бюджетному році, публікується МОЗ на своєму веб-сайті.».

2. Пункти 3—5 викласти в такій редакції:
«3. Імпортери лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них (далі — імпортери) подають МОЗ або особі, уповноваженій на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, не пізніше ніж протягом 10 робочих днів до дня ввезення на митну територію України такі документи:
заяву про видачу довідки, що підтверджує ввезення лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них на митну територію України відповідно до угод (договорів) між МОЗ та спеціалізованою організацією або з особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я (далі — заява), за формою згідно з додатком 1;

лист-зобов'язання щодо ввезення таких лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них виключно для їх постачання на митній території України в рамках виконання угоди (договору) між МОЗ та спеціалізованою організацією або з особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я;
засвідчену в установленому порядку копію зовнішньоекономічного договору (контракту), однією із сторін якого є спеціалізована організація або переможець процедури закупівлі, що проведена особою, уповноваженою на здійснення закупівель у

сфері охорони здоров'я, укладеного на виконання угод (договорів) між МОЗ та спеціалізованою організацією або з особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, відповідно до якого планується таке ввезення;
засвідчену в установленому порядку копію рахунка-фактури (інвойсу);
засвідчену в установленому порядку копію реєстраційного посвідчення на лікарський засіб або рішення МОЗ, яке дозволяє введення в обіг лікарського засобу, або документи щодо введення в обіг в Україні медичних виробів;
засвідчені в установленому порядку копії сертифікатів якості (сертифікатів аналізу, протоколів аналізу тощо), виданих виробником на серії лікарських засобів, що пропонуються до ввезення.

4. Протягом п'яти робочих днів з дати отримання документів, зазначених у пункті 3 цього Порядку, МОЗ або особа, уповноважена на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, видає імпортеру довідку, що підтверджує ввезення лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них на митну територію України відповідно до угод (договорів), укладених між МОЗ та спеціалізованою організацією або з особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я (далі — довідка), за формою згідно з додатком 2 або надає обґрунтовану відмову в письмовій формі.

МОЗ опрацьовує документи для оформлення довідки, які подають імпортери, обрані спеціалізованими організаціями, що здійснюють закупівлі.

Особа, уповноважена на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, опрацьовує документи для оформлення довідки, які подають імпортери, що визначені переможцями за результатами проведення процедур закупівель особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я.

5. Довідка оформлюється у трьох примірниках, підписується уповноваженою особою МОЗ або особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, та скріплюється гербовою печаткою (у разі її використання). Один примірник довідки залишається в МОЗ або особи, уповноваженої на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, два примірники видаються імпортеру, один з яких подається митному органowi під час митного оформлення лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, другий — залишається в імпортера.

Підставою для відмови у видачі довідки є:
подання імпортером неповного пакета документів, зазначених у пункті 3 цього Порядку;
виявлення в документах, зазначених у пункті 3 цього Порядку, недостовірних відомостей.».

3. Абзац перший пункту 6 викласти в такій редакції:

«6. У разі зміни даних, зазначених у довідці, імпортер звертається із заявою до МОЗ або особи, уповноваженої на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, для видачі нової довідки. При цьому раніше видана довідка підлягає анулюванню, про що МОЗ або особа, уповноважена на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, невідкладно інформує митні органи.».

4. Пункт 8 після слів «здійснюється постачання лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них» доповнити словами «, напрям використання бюджетних коштів у відповідному році».

5. Пункт 9 викласти в такій редакції:

«9. Постачальник для підтвердження звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій із постачання лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них на митній території України, проведених відповідно до угод (договорів), не пізніше ніж протягом п'яти робочих днів, що настануть за останнім календарним днем звітного (податкового) періоду, в якому проводилися такі операції, подає МОЗ або особі, уповноваженій на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я:

Найменування підприємства — отримувача товару	Код згідно з ЄДРПОУ підприємства — отримувача товару	Індивідуальний податковий номер платника податку на додану вартість (за наявності)	Номер та дата договору (зовнішньоекономічного контракту)	Номер та дата інвойсу	Найменування товару	Міжнародне непатентоване найменування (загальноприйняте) для лікарських засобів	Номер та дата реєстраційного посвідчення на лікарський засіб або інформація про введення в обіг в Україні медичних виробів *	Строк придатності лікарського засобу, медичного виробу, допоміжного засобу	Кількість лікарських засобів, медичних виробів, допоміжних засобів	Вартість, гривень	Інформація про мову пакування/маркування лікарського засобу, медичного виробу, допоміжного засобу
---	--	--	--	-----------------------	---------------------	---	--	--	--	-------------------	---

Усього на суму _____ гривень.
(прописом)

Додаток: на _____ арк. у _____ прим.

(найменування посади керівника підприємства, установи, організації, що планує ввезення на митну територію України в митному режимі імпорту лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них)
(підпис)
(ініціали та прізвище)

МП (у разі її використання)
_____ 20__ р.

* Зазначається номер свідоцтва про державну реєстрацію медичного виробу чи рішення МОЗ, яке дозволяє введення в обіг лікарського засобу, або номер документа про відповідність медичного виробу (декларація (у тому числі декларація про відповідність), звіт, висновок, свідоцтво, сертифікат (у тому числі сертифікат відповідності), або будь-який інший документ, що підтверджує виконання вимог, які стосуються об'єкта оцінки відповідності.

Додаток 2
до Порядку
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 5)

ДОВІДКА № _____,
що підтверджує ввезення лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них на митну територію України відповідно до угод (договорів), укладених між МОЗ та спеціалізованою організацією або з особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я МОЗ або особа, уповноважена на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я,

Найменування підприємства — отримувача товару	Код згідно з ЄДРПОУ підприємства — отримувача товару	Індивідуальний податковий номер платника податку на додану вартість (за наявності)	Номер та дата договору (зовнішньоекономічного контракту)	Номер та дата інвойсу	Найменування товару	Міжнародне непатентоване найменування (загальноприйняте) для лікарських засобів	Номер та дата реєстраційного посвідчення на лікарський засіб або інформація про введення в обіг в Україні медичних виробів *	Кількість лікарських засобів, медичних виробів, допоміжних засобів	Вартість, гривень	Інформація про мову пакування/маркування лікарського засобу, медичного виробу, допоміжного засобу
---	--	--	--	-----------------------	---------------------	---	--	--	-------------------	---

Усього на суму _____ гривень.
(прописом)

(найменування посади уповноваженої особи МОЗ або особи, уповноваженої на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я)
(підпис)
(ініціали та прізвище)

МП (у разі її використання)
_____ 20__ р.

* Зазначається номер свідоцтва про державну реєстрацію медичного виробу чи рішення МОЗ, яке дозволяє введення в обіг лікарського засобу, або номер документа про відповідність медичного виробу (декларація (у тому числі декларація про відповідність), звіт, висновок, свідоцтво, сертифікат (у тому числі сертифікат відповідності), або будь-який інший документ, що підтверджує виконання вимог, які стосуються об'єкта оцінки відповідності.

Додаток 3
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 5)

МОЗ або особа, уповноважена на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я

(найменування підприємства, установи, організації-постачальника)

ЗАЯВА

Просимо видати довідку-підтвердження щодо оплати лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них на підставі угод (договорів), укладених між МОЗ та спеціалізованою організацією або з особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, що здійснює закупівлю в межах виконання бюджетних програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я, для підтвердження звільнення від оподаткування податком на додану вартість згідно з пунктом 38 або пунктом 38¹ підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.

Повідомляємо, що _____
(найменування підприємства, установи, організації-постачальника,

податкова адреса, код згідно з ЄДРПОУ (реєстраційний номер облікової картки платника

податків, індивідуальний податковий номер платника податку на додану вартість (за наявності) відповідно до угоди (договору) від _____ 20__ р. № _____
проведено операції з постачання лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них.

Податкові накладні: _____
(дата та номер, сума без урахування податку на додану вартість)

Загальна сума, що підлягає звільненню від оподаткування податком на додану вартість, становить _____ гривень.
(прописом)

Постачання лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них здійснено відповідно до умов угоди (договору), укладеної між МОЗ та спеціалізо-

1) заяву про видачу довідки-підтвердження щодо оплати лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них відповідно до угод (договорів) за формою згідно з додатком 3;

2) засвідчені в установленому порядку копії:
договору, укладеного між постачальником і особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, або спеціалізованою організацією;
сертифікатів якості (сертифікатів аналізу, протоколів аналізу тощо), виданих виробником на серії лікарських засобів, що пропонуються до постачання.».

6. У пункті 11:
1) у першому реченні слова «(за наявності)» замінити словами «(у разі її використання)»;

2) у другому реченні слова «органам доходів і зборів» замінити словами «податковим органам».

7. У пункті 13 слова «органу доходів і зборів» замінити словами «податковому органу».

8. У тексті Порядку слова «та/або» замінити словом «або».

9. Додатки 1—4 до Порядку викласти в такій редакції:

«Додаток 1
до Порядку
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 5)

МОЗ або особа, уповноважена на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я

(найменування, місцезнаходження, код згідно з ЄДРПОУ

підприємства, установи, організації, що планує ввезення на

митну територію України в митному режимі імпорту

лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них)

ЗАЯВА

про видачу довідки, що підтверджує ввезення лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них на митну територію України відповідно до угод (договорів) між МОЗ та спеціалізованою організацією або з особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я

Просимо видати довідку, що підтверджує ввезення лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них на митну територію України відповідно до угод (договорів), укладених між МОЗ та спеціалізованою організацією або з особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, що здійснює закупівлю в межах виконання бюджетних програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я, для звільнення від оподаткування податком на додану вартість згідно з пунктом 38 або пунктом 38¹ підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.

Повідомляємо, що планується ввезення на митну територію України в митному режимі імпорту лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них відповідно до угод (договорів) від _____ 20__ р. № _____, укладених між МОЗ та спеціалізованою організацією або з особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, що здійснює закупівлю в межах виконання бюджетних програм _____

(найменування бюджетної програми)

за напрямом _____

(напряом лікування)

підтверджує, що _____
(найменування

підприємства, установи, організації, місцезнаходження, код згідно з ЄДРПОУ)

планує ввезення на митну територію України лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них відповідно до угод (договорів) від _____ 20__ р. № _____, укладених між МОЗ та спеціалізованою організацією або з особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, що здійснює закупівлю в межах виконання бюджетних програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я, для звільнення від оподаткування податком на додану вартість згідно з пунктом 38 або пунктом 38¹ підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.

важеною на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, що здійснює закупівлю _____
(найменування, податкова адреса,

код згідно з ЄДРПОУ (реєстраційний номер облікової картки платника податків),

індивідуальний податковий номер платника податку на додану вартість)
згідно з податковими накладними _____

(дата та номер, сума без урахування податку на додану вартість)
Загальна сума, що підлягає звільненню від оподаткування податком на додану вартість відповідно до пункту 38 або пункту 38¹ підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України, становить _____ гривень.
(прописом)

(найменування посади уповноваженої особи МОЗ або особи, уповноваженої на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я)
(підпис)
(ініціали та прізвище)

МП (у разі її використання)
_____ 20__ р.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 12 січня 2022 р. № 8
Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 15 травня 2019 р. № 395 і від 28 жовтня 2021 р. № 1127

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. На часткову зміну пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 15 травня 2019 р. № 395 «Питання Державної податкової служби» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 41, ст. 1444; 2021 р., № 28 ст. 1586, № 64, ст. 4025) затвердити голову комісії з реорганізації Державної фіскальної служби директора Департаменту фінансово-економічного планування, аналізу та майнових відносин Міністерства фінансів Якубієвича Володимира Леонідовича, увільнивши від виконання цих обов'язків Александрова Анатолія Анатолійовича.

2. Абзац перший пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2021 р. № 1127 «Деякі питання застосування окремих положень законодавства у процесі реорганізації Державної фіскальної служби» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 87, ст. 5583) після слів «таких особливостей»: доповнити словами «головною комісією з реорганізації Державної фіскальної служби може бути призначена посадова особа Міністерства фінансів.».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 12 січня 2022 р. № 7
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 3 березня 2020 р. № 166

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 3 березня 2020 р. № 166 «Де-які питання надання фінансової підтримки громадським об'єднанням осіб з інвалідністю» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 23, ст. 867, № 41, ст. 1327; 2021 р., № 38, ст. 2285, № 78, ст. 4911) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 січня 2022 р. № 7

ЗМІНИ, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 3 березня 2020 р. № 166

- У постанові:
 - абзац третій пункту 2 виключити;
 - у пункті 4:
абзац перший після слів і цифр «постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2011 р. № 1049 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 79, ст. 2917; 2016 р., № 23, ст. 919)» доповнити словами «, з використанням електронної системи проведення конкурсу, визначеної зазначеним Порядком, та прийняттям рішення про його проведення із залученням опитування громадян»;
в абзаці другому слова «залучити голову» замінити словами «, за згодою залучити голову»;
 - доповнити постанову пунктом 5 такого змісту:
«5. Міністерству цифрової трансформації за зверненням Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю забезпечити можливість доступу до електронної системи проведення конкурсу та надати Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, громадським об'єднанням осіб з інвалідністю методично-консультативну допомогу щодо використання електронної системи проведення конкурсу.»
 - У Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті на фінансову підтримку громадських об'єднань осіб з інвалідністю, затвердженому зазначеною постановою:
 - в абзаці другому пункту 2 слова «Реєстру громадських об'єднань» замінити словами «Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань»;
 - у пункті 3:
абзац другий виключити;
абзац п'ятий після слова «конкурсу» доповнити словами «з визначення програм (проектів, заходів), розроблених громадськими об'єднаннями, для виконання (реалізації) яких надається фінансова підтримка (далі — конкурс)»;
 - в абзаці шостому слова «одного або» виключити;
доповнити пункт абзацом такого змісту:
«громадське об'єднання оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті та/або на своїх сторінках у соціальних мережах інформацію про свою діяльність, звіти про використання ним коштів державного та/або місцевого бюджету (в разі отримання фінансової підтримки за рахунок державного та/або місцевого бюджету в попередні роки) відповідно до частини другої статті 23 Закону України «Про громадські об'єднання»»;
 - доповнити Порядок пунктами 3^і і 3^а такого змісту:
«3^і. Якщо за результатами опрацювання Фондом конкурсних пропозицій виявлено невідповідності, визначені пунктом 7 Порядку проведення конкурсу, а також якщо громадське об'єднання не відповідає вимогам і критеріям, визначеним у пунктах 2 і 3 цього Порядку, Фонд не допускає таке громадське об'єднання до участі в конкурсі, що оформляється відповідним рішенням із зазначенням причин недопуску.
Про своє рішення Фонд інформує громадське об'єднання не пізніше ніж через три календарних дні після його прийняття та розміщує це рішення на своєму офіційному веб-сайті.
 - Громадське об'єднання може оскаржити рішення Фонду про недопущення до участі в конкурсі шляхом подання відповідної скарги до Фонду та/або в судовому порядку.
 - 3^а. Фондом готується довідка щодо кожної конкурсної пропозиції всіх громадських об'єднань, допущених до участі в конкурсі, в якій зазначається інформація щодо:
 - відповідності конкурсної пропозиції формату її виконання (реалізації), вибраної громадським об'єднанням (захід, проект, програма);
 - спрямування бюджетних коштів на організаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності громадського об'єднання та його організаційний розвиток під час виконання (реалізації) програми (проекту, заходу);
 - неспрямування бюджетних коштів на напрям, визначені пунктом 9 цього Порядку;
 - фінансування або співфінансування програми (проекту, заходу) за рахунок інших коштів.
- На першому засіданні утвореної Фондом відповідно до Порядку проведення конкурсу конкурсної комісії Фонд ознайомлює членів комісії з інформацією, зазначеною у довідках щодо конкурсних пропозицій громадських об'єднань, а також з результатами моніторингу стану виконання (реалізації) програм (проектів, заходів) за кошти державного бюджету.
- З метою забезпечення ефективного використання бюджетних коштів, спрямованих на виконання (реалізацію) програм (проектів, заходів), розроблених громадськими об'єднаннями, в регламенті роботи конкурсної комісії зазначається прохідний бал, який не може бути меншим від розрахованого за такою формулою:
$$y = 12 \times n,$$
де у — прохідний бал;
n — кількість членів конкурсної комісії.»;
- у пункті 4:
абзац другий викласти в такій редакції:
«Фонд здійснює організацію та проведення конкурсу відповідно до Порядку проведення конкурсу з використанням електронної системи проведення конкурсу, а також забезпечує поточну діяльність конкурсної комісії, високоякісну та своєчасну підготовку відповідних документів та інформаційних матеріалів. Протокол засідання конкурсної комісії повинен бути підготовлений і підписаний всіма її членами, присутніми на засіданні, не пізніше ніж протягом наступного робочого дня після проведення засідання. Усі рішення конкурсної комісії зазначаються в протоколі.»;
- доповнити пункт абзацом такого змісту:
«Фонд проводить для громадських об'єднань навчальні заходи, постійну методично-роз'яснювальну роботу щодо організації та проведення конкурсу, оформлення конкурсних пропозицій.»;
- доповнити Порядок пунктом 7^і такого змісту:
«7^і. Після затвердження Мінсоцполітики розподілу бюджетних коштів на фінансову підтримку громадських об'єднань Фонд не пізніше ніж через п'ять робочих днів розміщує на своєму офіційному веб-сайті плани заходів, договори, укладені з переможцями конкурсу, та іншу інформацію, пов'язану з виконанням (реалізацією) програм (проектів, заходів).»;
- у пункті 8:
в абзаці четвертому слово «Мінсоцполітики» замінити словом «Фондом»;
- доповнити пункт абзацами такого змісту:
«Фонд інформує членів конкурсної комісії на її засіданні щодо виконання громадським об'єднанням договору про виконання (реалізацію) програми (проекту, заходу) та ознайомлення з моніторинговим звітом, який складається Фондом за формою згідно з додатком 6 до Порядку проведення конкурсу.

У разі потреби до моніторингового звіту додаються висновки, рекомендації, зауваження щодо результативності виконання (реалізації) програм (проектів, заходів).
Фонд за участю громадських об'єднань організовує проведення щоквартального публічного ознайомлення громадськості з результатами моніторингу виконання (реалізації) всіх програм (проектів, заходів) громадських об'єднань, які отримали фінансову підтримку за рахунок бюджетних коштів у поточному році. Також ознайомлення проводиться в режимі реального часу із розміщенням відеозапису на офіційному веб-сайті Фонду в день його проведення.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 12 січня 2022 р. № 10
Київ

Про внесення змін до Порядку взаємодії центральних і місцевих органів виконавчої влади та Національного банку щодо реалізації Закону України «Про гуманітарну допомогу»

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести до Порядку взаємодії центральних і місцевих органів виконавчої влади та Національного банку щодо реалізації Закону України «Про гуманітарну допомогу», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2013 р. № 241 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 29, ст. 990; 2016 р., № 6, ст. 308; 2019 р., № 90, ст. 3000; 2020 р., № 81, ст. 2611), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 січня 2022 р. № 10

ЗМІНИ, що вносяться до Порядку взаємодії центральних і місцевих органів виконавчої влади та Національного банку щодо реалізації Закону України «Про гуманітарну допомогу»

- Пункт 1 викласти в такій редакції:
«1. Цей Порядок визначає механізм взаємодії ДФС, МОЗ, Мінекономіки, Мінфіну, Міноборони, МВС, Національної поліції, Держмислужби та ДСНС (далі — центральні органи виконавчої влади), Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій (далі — місцеві органи виконавчої влади), Національного банку та Мінсоцполітики під час прийняття рішення про визнання вантажів (товарів), коштів, у тому числі в іноземній валюті, виконаних робіт, наданих послуг гуманітарною допомогою (далі — рішення) та механізм здійснення заходів офіційного контролю товарів (предметів) гуманітарної допомоги, ведення їх обліку та звітності відповідно до Закону України «Про гуманітарну допомогу», а також механізм забезпечення транспортними засобами спеціального та спеціалізованого призначення, що передаються як гуманітарна допомога.».
 - Пункт 6 викласти в такій редакції:
«6. Місцеві органи виконавчої влади приймають рішення про визнання гуманітарною допомогою для отримувачів та набувачів гуманітарної допомоги, місцезнаходження яких визначено на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці:
легкових автомобілів для забезпечення ними осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю, які перебувають на обліку для їх отримання, і транспортних засобів спеціального та спеціалізованого призначення (крім таксі та автомобілів інкасації) для забезпечення ними підприємств, установ та організацій, що утримуються за рахунок коштів бюджетів, уповноважених ними державних установ та органів місцевого самоврядування;
вантажів вагою до 5 тонн, а також вантажів вагою до 22 тонн, якщо вони складаються виключно з товарів, необхідних для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів епідемій, згідно з переліком товарів (у тому числі лікарських засобів, медичних виробів та/або медичного обладнання), необхідних для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, операції з ввезення яких на митну територію України та/або операції з постачання яких на митній території України звільняються від оподаткування податком на додану вартість, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2020 р. № 224 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 26, ст. 971, № 60, ст. 1903), або товарів, призначених для подолання інших надзвичайних ситуацій, визначених частиною четвертою статті 5 Закону України «Про гуманітарну допомогу».
- Склад робочої групи затверджується місцевими органами виконавчої влади. До складу робочої групи входять представники відповідних структурних підрозділів місцевих органів виконавчої влади та територіальних органів центральних органів виконавчої влади.
- Рішення про визнання гуманітарною допомогою вантажів вагою до 5 тонн та легкових автомобілів для забезпечення ними осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю, які перебувають на обліку для їх отримання, і транспортних засобів спеціального і спеціалізованого призначення (крім таксі та автомобілів інкасації) для забезпечення ними підприємств, установ та організацій, що утримуються за рахунок коштів бюджетів, уповноважених ними державних установ та органів місцевого самоврядування, приймаються місцевими органами виконавчої влади протягом десяти робочих днів після надходження від заявників документів щодо визнання їх гуманітарною допомогою.
- Рішення про визнання гуманітарною допомогою вантажів вагою до 22 тонн, якщо вони складаються виключно з товарів, необхідних для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів епідемій, згідно з переліком товарів (у тому числі лікарських засобів, медичних виробів та/або медичного обладнання), необхідних для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, операції з ввезення яких на митну територію України та/або операції з постачання яких на митній території України звільняються від оподаткування податком на додану вартість, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2020 р. № 224, або товарів, призначених для подолання інших надзвичайних ситуацій, визначених частиною четвертою статті 5 Закону України «Про гуманітарну допомогу», приймаються місцевими органами виконавчої влади протягом трьох робочих днів після надходження від заявників документів щодо визнання їх гуманітарною допомогою.».
- Абзац перший пункту 10 викласти в такій редакції:
«10. Заходи щодо офіційного контролю товарів (предметів) гуманітарної допомоги, що ввозяться на митну територію України, здійснюються в установлене законодавством порядком першочергово та безоплатно.».
 - Пункт 11 викласти в такій редакції:
«11. Транспортні засоби спеціального та спеціалізованого призначення, що передаються як гуманітарна допомога для забезпечення соціально-економічних потреб територіальними громад, реєструються та обліковуються за відповідними підприємствами, установами та організаціями, що утримуються за рахунок бюджетів, уповноваженими ними державними установами та органами місцевого самоврядування.
- Такі транспортні засоби не можуть бути відчужені протягом десяти років за будь-якими цивільно-правовими угодами, крім безоплатної передачі іншому підприємству, установі та організації, що утримуються за рахунок бюджетів, уповноважених ними державній установі та органу місцевого самоврядування.
- Місцеві органи виконавчої влади здійснюють контроль за надходженням, розподілом та цільовим використанням транспортних засобів спеціального та спеціалізованого призначення, що надходять як гуманітарна допомога для забезпечення соціально-економічних потреб територіальних громад, ведуть облік та статистичну звітність вантажів (товарів), коштів, у тому числі в іноземній валюті, виконаних робіт, наданих послуг, визнаних гуманітарною допомогою відповідно до рішень Мінсоцполітики та місцевих органів виконавчої влади, і здійснюють контроль за використанням гуманітарної допомоги за цільовими призначеннями.
- Зведений звіт у розрізі отримувачів гуманітарної допомоги відповідного регіону подається щомісяця місцевими органами виконавчої влади до Мінсоцполітики за формою, затвердженою Міністерством.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 12 січня 2022 р. № 12
Київ

Про запровадження сертифікації працівників підрозділів внутрішнього аудиту та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 вересня 2011 р. № 1001

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

- Установити, що працівники підрозділів внутрішнього аудиту міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, інших головних розпорядників коштів державного бюджету та їх територіальних органів (далі — працівники підрозділів внутрішнього аудиту), які не мають сертифіката, можуть проходити сертифікацію відповідно до Порядку здійснення внутрішнього аудиту та утворення підрозділів внутрішнього аудиту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 вересня 2011 р. № 1001 «Деякі питання здійснення внутрішнього аудиту та утворення підрозділів внутрішнього аудиту» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 75, ст. 2799; 2018 р., № 100, ст. 3329).
- Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 28 вересня 2011 р. № 1001 «Деякі питання здійснення внутрішнього аудиту та утворення підрозділів внутрішнього аудиту» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 75, ст. 2799; 2016 р., № 100, ст. 3261; 2017 р., № 15, ст. 430; 2018 р., № 100, ст. 3329) зміни, що додаються.
- Міністерству фінансів:
забезпечити здійснення організаційних заходів для проведення з 1 січня 2023 р. сертифікації працівників підрозділів внутрішнього аудиту;

- у шестимісячний строк розробити та затвердити Порядок проведення сертифікації працівників підрозділів внутрішнього аудиту.
- Національному агентству з питань державної служби разом з Міністерством фінансів під час формування схем посадових окладів державних службовців, що визначаються Кабінетом Міністрів України, починаючи з 1 січня 2023 р. розглядати можливість застосування до посадових окладів працівників підрозділів внутрішнього аудиту, яким видано сертифікат, коефіцієнт підвищення до 1,3.
- Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, іншим головним розпорядникам коштів державного бюджету:
забезпечити у двомісячний строк внесення змін до структури апарату (у разі необхідності) для приведення її у відповідність із цією постановою;
- привести до 1 січня 2023 р. власні нормативно-правові та організаційно-розпорядчі акти у відповідність із цією постановою.
- Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування, крім пунктів 1 та 4 цієї постанови та підпунктів 3, 5 і 7 пункту 2 змін, затверджених цією постановою, які набирають чинності з 1 січня 2023 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 січня 2022 р. № 12

ЗМІНИ, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 28 вересня 2011 р. № 1001

- У підпункті 4 пункту 2 постанови слова «планування і» замінити словами «планування діяльності з внутрішнього аудиту.».
 - У Порядку здійснення внутрішнього аудиту та утворення підрозділів внутрішнього аудиту, затвердженому зазначеною постановою:
 - у пункті 3:
доповнити пункт після абзацу дев'ятого новим абзацом такого змісту:
«обсягу фінансових, кадрових, часових та інших ресурсів, необхідних для забезпечення охоплення об'єктів внутрішнього аудиту, визначених за результатами оцінки ризиків.».
 - У зв'язку з цим абзац десятий вважати абзацом одинадцятим;
абзац одинадцятий викласти в такій редакції:
«У разі неможливості утворення підрозділу в державному органі, гранична чисельність апарату якого не перевищує 50 штатних одиниць, а також у територіальних органах державних органів і бюджетних установах призначається посадова особа, на яку покладаться повноваження щодо здійснення внутрішнього аудиту.»;
 - доповнити пункт абзацом такого змісту:
«У разі внесення змін щодо назви та/або чисельності підрозділу до Мінфіну подається обґрунтування щодо таких змін (з урахуванням забезпечення організаційної та функціональної незалежності підрозділу, визначення чисельності працівників підрозділу відповідно до вимог абзаців третього — десятого цього пункту) разом із затвердженим штатним розписом державного органу (змінями до нього).»;
 - підпункт 3 пункту 5 після слова «планує» доповнити словами «діяльність з внутрішнього аудиту»;
 - пункт 6 викласти в такій редакції:
«6. Внутрішній аудит проводиться згідно із планом діяльності з внутрішнього аудиту (далі — план).
 - План повинен визначати пріоритети та результати діяльності підрозділу на наступні три роки, які враховують стратегію (пріоритети) та цілі діяльності державного органу. У плані щороку визначаються завдання підрозділу на наступний календарний рік з урахуванням визначених пріоритетів та результатів діяльності підрозділу на відповідний трирічний період.
 - План формується підрозділом на підставі результатів оцінки ризиків та затверджується керівником державного органу, його територіального органу, бюджетної установи не пізніше початку планового періоду.
 - Внесення змін до плану здійснюється у тому ж порядку, що і його затвердження, не пізніше завершення планового періоду.
 - У разі створення підрозділів у територіальних органах та бюджетних установах складається зведений план діяльності з внутрішнього аудиту (далі — зведений план) у державному органі, його територіальних органах та бюджетних установах, який формується підрозділом та затверджується керівником державного органу.
 - Керівники територіальних органів та бюджетних установ забезпечують подання плану керівнику підрозділу державного органу для подальшого формування зведеного плану і подання його керівнику державного органу на затвердження в установлений ним строк.
 - План (зведений план) та зміни до нього оприлюднюються на офіційному веб-сайті державного органу, його територіального органу та бюджетної установи.
 - Копії затвердженого плану (зведеного плану) та зміни до нього разом із відповідними обґрунтуваннями щодо необхідності внесення таких змін надсилаються Мінфіну протягом десяти робочих днів з дати їх затвердження.»;
 - підпункт 1 пункту 10 після слова «планування» доповнити словами «діяльності з внутрішнього аудиту»;
 - доповнити Порядок пунктом 10^і такого змісту:
«10^і. Для підвищення рівня компетентності працівників підрозділів, їх знань і навичок, необхідних для виконання обов'язків за посадою, здійснюється сертифікація на добровільних засадах.
- Сертифікація передбачає складення працівником підрозділу кваліфікаційного іспиту. За результатами успішного складення такого іспиту працівнику підрозділу видається сертифікат.
- Результати проходження сертифікації працівником підрозділу можуть враховуватися керівником державної служби під час просування його по службі, встановлення стимулюючих виплат, застосування заохочень.
- Непроходження сертифікації працівником підрозділу не є підставою для притягнення його до дисциплінарної відповідальності.
- Порядок проходження сертифікації працівником підрозділу та форму сертифіката встановлює Мінфін.
- Мінфін забезпечує інформування державного органу про результати складення працівником підрозділу кваліфікаційного іспиту.
- Рекомендується першочергове проходження сертифікації для:
- керівника та заступників керівника підрозділу державного органу та його територіальних органів;
 - керівників та заступників керівників структурних підрозділів у складі підрозділу державного органу та його територіальних органів;
 - посадових осіб державного органу та його територіальних органів, на яких покладено повноваження щодо здійснення внутрішнього аудиту відповідно до абзацу одинадцятого пункту 3 цього Порядку.»;
 - у підпункті 2 пункту 12 слова «анкетування, опитування та інтерв'ювання» замінити словами «опитування (інтерв'ювання та/або анкетування)»;
 - підпункт 2 пункту 15 після слів «кваліфікації та навчання» доповнити словами «, у тому числі для проходження сертифікації»;
 - в абзаці четвертому пункту 15^і слово «десяти» замінити словом «п'яти»;
 - у абзаці другому пункту 18 слова «планування, організація та здійснення такого аудиту» замінити словами «планування діяльності з внутрішнього аудиту, організація та здійснення внутрішнього аудиту».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 12 січня 2022 р. № 18
Київ

Про внесення змін до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 11 грудня 1992 р. № 698

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

- Внести до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 11 грудня 1992 р. № 698 «Про вдосконалення порядку здійснення службових відряджень за кордоном» — із змінами, внесеними постановами Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 р. № 426 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 74, ст. 2094) та від 8 вересня 2016 р. № 615 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 73, ст. 2463), такі зміни:
- абзац другий після слів «Міністра Кабінету Міністрів України» доповнити словами «, міністрів України»;
 - абзац третій викласти в такій редакції:
«першого заступника та заступників міністрів, першого заступника та заступників Державного секретаря Кабінету Міністрів України, державних секретарів міністерств, керівників інших центральних органів виконавчої влади та їх заступників, Голови, першого заступника, заступників та державних уповноважених Антимонопольного комітету України, Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим та його заступників, голів обласних, Київської, Севастопольської міських державних адміністрацій та їх заступників — Першим віце-прем'єр-міністром України, а у разі відсутності Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрами України згідно з розподілом повноважень».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

